

# Un articol eronat și jignitor

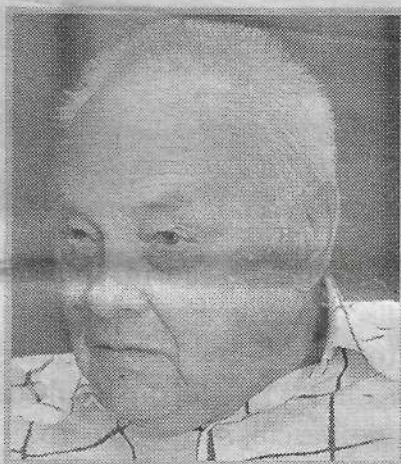
Citesc cu uimire, la cei 88 de ani **Cai mei**, un articol difuzat luna trecută (23 aprilie) pe o platformă online, intitulat „Medicii care predau la facultate și membrii ONG-ului condus de Irinel Popescu se pot pensiona la 70 de ani. Nume grele pe lista beneficiarilor. Ce reproșează unii medici: atotputernicia blochează posturile din spitale, iar tinerii pleacă din țară!”. Găsesc că textul respectiv este nu numai eronat, ci și jignitor.

Să le luăm pe rând.

Academia de Științe Medicale (AȘM) este, potrivit articolului amintit, un ONG condus de Irinel Popescu. Este înjositor și nedrept să fie catalogată în acest fel o instituție academică înființată încă din 1935 de marele om de știință Daniel Danielopolu, care a fost onorată de-a lungul istoriei sale de savanți cu renume internațional, precum Gh. Marinescu, M. Ciucă, C. Ionescu Mihăiești, C.C. Iliescu, Bazil Theodorescu, Victor Gomoiu, Iuliu Hațieganu, Ioan Goia, I. Enescu, C.I. Parhon ș.a.

Știe autoarea articolului că Academia de Științe Medicale a fost desființată de comuniști? A aflat oare despre eforturile făcute pentru renașterea ei (Șt. M. Milcu, Th. Burghel, N. Cajal), despre reușita reorganizării ei (Mircea Ifrim) sau despre publicațiile de prestigiu care emană de la această academie? AȘM are în prezent o viață științifică ireproșabilă (simpozioane interne, colaborări internaționale de prestigiu, publicări de tratate etc.). A o numi un ONG mi se pare o

**Prof. dr. Radu Iftimovici**



apreciere insultătoare la adresa acestui for științific bine-cunoscut în Europa.

Se anunță cu emfază, în articolul cu pricina, că se vor da numele grele (oare cum au ajuns grele, dacă nu prin talentul și munca lor?) ale unor membri AȘM care ar trebui scoși de pe posturile pe care le ocupă. Îi reținem pe Ioanel Sinescu, Irinel Popescu, Florin Stamatian, Monica Pop, Mircea Beuran, Șerban Brădișteanu, la care noi am adăuga și pe valorosul nefrolog timișorean Ioan Romoșan.

Așadar, „acești dinozauri”, cum sunt ei numiți în articol, s-ar reduce la vreo 8-9 mari personalități medicale. În străinătate, pretutindeni, maestrul și șeful de școală științifică, așa cum sunt cei citați, lucrează până către 80 de ani și se bucură de stima discipolilor lor.

O afirmație halucinantă este aceea că cei peste 10.000 de medici care au plecat din țară „au făcut-o fiindcă cei 8-9 academicieni nu

și-au părăsit posturile la 65 de ani?”. Consider că o asemenea afirmație dadaistă nici nu merită să fie comentată.

Dar să vedem cine contestă Legea nr. 95/2006 reiterată recent de Parlamentul României. Apare în prim-plan deputatul Emanuel Ungureanu, care în prezent este vicepreședintele Comisiei de Sănătate din Camera Deputaților. Știam că domnul Ungureanu este istoric, nu medic, și cred că nu e informat despre cine reprezintă de fapt valorile medicinei românești actuale. Dar, cum eu nu fac politică (nu am fost membru PCR și nici al altui partid politic de după '90), problema nu mă interesează.

Mă interesează însă cine sunt medicii pe afirmațiile cărora se sprijină articolul respectiv. Descoperim câteva nume care, desigur, aparțin unor practicieni valoroși, dar care nu cred că au competența să-i judece pe acei oameni de știință, ale căror lucrări originale apreciate peste hotare i-au promovat în posturile de academicieni. Îi așteptăm și pe dâșii în academie, dacă CV-urile cu cercetări originale, citate în tratate străine, vor convinge.

Ne pare rău că doctori precum Adrian Wiener și Anca Dumitrescu, care au avut mari merite în lupta ce a impus ca gărzile să fie incluse în vechime, se asociază viziunii brutale conform căreia valorile medicinei românești trebuie înlăturate din calea unor „lupi tineri” pe care-i interesează ascensiuni de ordin administrativ, aducătoare, după dâșii, de satisfacții evident nemeritate.